

Sovitus ja toivo

Muistojae: *"Kristukseen, joka oli puhdas synnistä, Jumala siirsi kaikki meidän syntimme, jotta me hänessä saisimme Jumalan vanhurskauden."* (2. Kor. 5:21.)

Avaintekstit:

Kol. 1:20–29;
Ef. 5:27;
Ef. 3:17;
Room. 8:18;
Ef. 1:7–10;
Ef. 3:3–6;
Sananl. 14:12.

Paavali jatkaa sovitukselta, jota niin elävästi korostettiin Kol. 1:20 (ks. 8. raamattutunti, torstain osio). Siellä Paavali kuvasi sen kosmista laajuutta, kun taas seuraavassa se muuttuu henkilökohtaiseksi ja yksilölliseksi. Jeesus on ristinkuolemallaan saavuttanut sovinnon kaikkien ja kaiken puolesta, erityisesti ihmisten puolesta. Ihmiset vieraantuivat synnin vuoksi Jumalan elämästä, mutta nyt he voivat tulla uskon kautta sovitetuiksi Jumalan kanssa.

Tämän viikon muistojakeessa kerrotaan, miten sovitus toimii yksilötasolla. Maailmankaikkeuden kannalta se tapahtuu Kristuksen kuoleman kautta. Yksilötasolla risti ei ole vain passiivinen symboli, vaan aktiivista todellisuutta, jossa Jumalan rakkaus muuttaa ihmisiä, kun he kuulevat evankeliumin ja ottavat vastaan itsensä Kristuksen, kirkkauden toivon.

Paavali puhuu myös salaisuudesta, "joka on ollut kätkössä aikojen alusta, sukupolvesta toiseen" (Kol. 1:26). Mikä on tämä salaisuus, ja mitä se merkitsee yksilölle ja maailmankaikkeudelle? Miten tämä "salaisuus" liittyy evankeliumiin, jota Paavali on niin intohimoisesti julistanut?

28.2. Kristillisen kodin päivä

Tämä tutkistelu on sapatiksi 28.2.2026

SOVITETTU PAHOISTA TEOISTA

Lue Kol. 1:21-22. Mihin Paavali viittaa puhuessaan vieraantumisesta ja vihamielisyydestä? Mikä on Kristuksen kuoleman odotettu lopputulos (ks. myös Ef. 5:27)?

Paavali on aina maalannut synkän kuvan ihmiskunnasta, ainakin ihmiskunnasta ilman Kristuksen vanhurskautta. Kuka nykyään, lähes kaksituhatta vuotta myöhemmin, voisi kiistää tämän näkemyksen? Joku on sanonut, että ainoa kristillinen oppi, johon ei tarvita uskoa, on ihmiskunnan syntyisyys.

Kuitenkin synnin tultua maailmaan Jumala on tehnyt aloitteen sovittaakseen meidät, niin pahoja kuin olemmekin, itsensä kanssa. Toisin sanoen Jumala on alusta asti pyrkinyt ratkaisemaan synnin ongelman, vaikka ratkaisu löytyisikin vain hänen omasta kuolemastaan ristillä.

Eedenissä Jumala kutsui luomistyönsä mestariteosta, Aadamia: "Missä sinä olet?" (1. Moos. 3:9.) Hän jatkaa kadonneiden lampaiden etsimistä etsimällä meitä yksi kerrallaan. Hänellä on täydellinen suunnitelma tavoittamiseemme. Hän pistää täytäntöön 1. Moos. 3:15 lupauksen evankeliumista asettaen vihan meidän ja Paholaisen välille.

Joskus evankeliumista tehdään niin monimutkaista ja teoreettista, että sillä on vain vähän käytännön merkitystä 2000-luvun elämässä. Evankeliumi on oikeastaan melko yksinkertainen ja suoraviivainen.

Evankeliumissa on kolme osaa:

1. Koska emme pysty pelastamaan itseämme, Jeesus tuli ja kuoli meidän syntiemme tähden. (Ks. Room. 5:6-8.)
2. Kun hyväksymme hänen kuolemansa omalle kohdallemme uskon, parannuksen teon ja kasteen kautta, meidät vanhurskautetaan ja vapautetaan synnin tuomiosta. (Ks. Room. 5:9-11, Room. 6:6-7.)
3. Elämä, jota nyt elämme, on seurausta siitä, että olemme Kristuksen yhteydessä, saamme kokea hänen uudistavan voimansa ja sen, että hän elää elämäänsä meissä. (Ks. 2. Kor. 5:17-21, Gal. 2:20.)

Nämä eivät välttämättä ole erillisiä vaiheita tai tapahtumia. Ne voivat tapahtua kaikki kerralla, heti kun olemme valmiita ottamaan Jeesuksen elämäämme. Ne voidaan myös uudistaa joka päivä, kun annamme itsemme hänelle joka aamu. Riippumatta siitä, kuinka kukin meistä on kokenut Kristuksen pelastustyön elämässään, sen perusta on aina Jeesuksen kuolemassa. Siihen meidän on aina palattava.

Kun tarkastelet itseäsi, luonnettasi ja sisintäsi, mitä se kertoo sinulle siitä, että tarvitset ristiä?

JOS PYSYT USKOSSA

Lue Kol. 1:23. Mitä luulet Paavalin tarkoittavan ”luji-na uskon perustalla” pysymisellä? (Ks. myös Kol. 2:5 ja Ef. 3:17.)

Kreikan kielessä on neljä erilaista ”jos”-lausetta, joista jokaisella on erilainen vivahde. Kol. 1:23 alussa oleva lause olettaa, että ehto on totta. Toisin sanoen Paavali rohkaisee kolossalaisia ajatuksella, että he todellakin jatkavat uskossa. Kuten Paavali pian osoittaa, hän on jo nähnyt todisteita heidän uskostaan ja lujuudestaan (Kol. 2:5). Siitä huolimatta heidän toivonsa on edelleen ehdollinen sille, että he pysyvät uskon tiellä, jolle he ovat astuneet.

Tämä pysyvyyden ajatus on merkittävä (Kol. 1:23). Sitä käytetään kirjanoppineista ja fariseuksista, jotka tiukkasivat Jeesuselta vastausta siihen, mitä pitäisi tehdä aviorikoksesta kiinni jääneelle naiselle (Joh. 8:7); samoin kuin Pietarista, joka jatkoi oven koputtamista senkin jälkeen, kun Rode tunnisti hänen äänensä, mutta jätti oven lukkoon ja juoksi sisään kertomaan tästä muille (Ap. t. 12:16). Paavali käyttää sitä myös rohkaistessaan Timoteusta pysymään uskollisena hänen antamilleen opillisille ja käytännön ohjeille (1. Tim. 4:16). Hänen tarkoituksensa on tässä samanlainen, paitsi että se koskee yleisesti uskovia.

Kuten näemme ensi viikon raamattutunnilla, Paavali on huolissaan siitä, että kolossalaiset saattavat tavoitella ihmisen keksimiä tapoja pelastua sen sijaan, että he pitäisivät kiinni evankeliumin tarjoamasta toivosta (ks. esim. Kol. 2:8, 20–22). Sana ”perusta” viittaa siihen, että on luotu vankka uskon ja rakkauden perustus, joka on juurtuneena Jumalan sanaan (ks. Matt. 7:25; Ef. 2:20; Ef. 3:17).

Tähän ajatukseen liittyy kreikankielinen sana, joka on käännetty sanalla ’luja’ ja viittaa liikkumattomaan rakentamiseen tai laajemmin kristittyyn, jota ei voi horjuttaa ”pois siitä toivosta” (Kol. 1:23). Samaa sanaa käytetään 1. Kor. 15:58, VKR: ”– – olkaa lujat, järkähtämättömät, aina innokkaat Herran työssä, tietäen, että teidän vaivannäköenne ei ole turha Herrassa.”

Vastoin yleistä uskomusta ”kerran pelastettu, aina pelastettu”, Paavali sanoo jotain täysin erilaista.

Mikä on sinun kokemuksesi uskon jatkuvan harjoittamisen tärkeydestä? Miksi sinun tulee siis aina tehdä tietoinen valinta toimia niin? Mitä tapahtuu, jos et tee niin?

JUMALAN IKUINEN SUUNNI- TELMA

Lue Kol. 1:24-25. Mitä Paavali sanoo kärsimyksestään Kristuksen tähden?

Vaikka Paavali kirjoitti Kolossalaiskirjeen ollessaan kotiarestissa Roomassa, ehkä hänen suurin kärsimyksensä johtui siitä, että hän ei voinut työskennellä intensiivisesti kulkien paikasta toiseen ja talosta taloon, kuten hän oli aiemmin tehnyt (Ap. t. 20:20). Nämä ahdistukset (tai koettelemukset), joista Kristus varoitti (Matt. 24:9; Joh. 16:33), eivät "ole mitään sen kirkon kauden rinnalla, joka vielä on ilmestyvä" (Room. 8:18). Tämä on se suurempi kuva. Kuten Paavali oli kirjoittanut Filippiin kristityille, niin nyt hän iloitsee kärsimyksistään, jotka ovat kolossalaisien hyödyksi (Kol. 1:24).

Paavali saattaa olla vankilassa, mutta "Jumalan sana ei ole kahleissa" (2. Tim. 2:9). Paavalin vankeuden aikana kirjoitettiin myös Filippiäiskirje, Efesolaiskirje ja Kirje Filemonille. Vapautumisensa jälkeen Jumala inspiroi Paavalia kirjoittamaan tärkeitä neuvot, jotka löytyvät Ensimmäisestä kirjeestä Timoteukselle sekä Kirjeestä Titukselle. Sitten viimeisen roomalaisessa vankilassa viettämänsä vankeuden aikana Paavali kirjoitti Toisen kirjeensä Timoteukselle. Lyhyesti sanottuna, nämä viimeiset vuodet antoivat Paavalille mahdollisuuden kirjoittaa merkittävän osan Uudesta testamentista. Siihen todennäköisesti sisältyi myös Kirje heprealaisille.

Jumalan ikuinen suunnitelma käsitti kaiken tämän ja paljon muuta. Kreikankielinen sana, jota Paavali käyttää Kol. 1:25 ja joka on käännetty taloudenhoitajaksi tai armotalouden palvelijaksi [VKR], on *oikonomia*. Rajoitetussa merkityksessä (kuten esim. 1. Tim. 1:4) se viittaa "Jumalan tapaan järjestää asiat". – Luke Timothy Johnson, *The First and Second Letters to Timothy* (New York: Doubleday, 2001), s. 164. Tähän sisältyy Paavalin tehtävä apostolina. Laajemmassa merkityksessä se sisältää kaikki Jumalan pelastussuunnitelman mukaiset järjestelyt. Paavalin, muiden apostolien ja jopa Vanhan testamentin profeettojen (Ef. 2:20; Ef. 3:5), mukaan lukien Mooses, palvelutehtäväksi oli suunniteltu Jumalan sanan ilmoittaminen ihmisille (Kol. 1:25). Kaiken tämän tuli olla yhteydessä tuohon jumalalliseen suunnitelmaan.

Vaikka tarkastelemme tätä aihetta tarkemmin huomisen osiossa, on tässä vaiheessa hyödyllistä huomata, että Paavali ymmärsi palvelutyönsä olevan vain pieni osa paljon suurempaa, pitkäjänteistä jumalallista suunnitelmaa, jonka toteuttaminen alkoi "maailman luomisesta saakka" (Matt. 13:35; Ef. 1:4).

JUMALAN SALAISUUS PALJASTUU

Lue Kol. 1:26-27. Paavali puhuu kahdesti "salaisuudesta". Mistä salaisuudesta on kyse?

Toisaalla Paavali viittaa Jumalan salaisuuteen, mikä on Jumalan ikuinen tarkoitus, "jonka hän jo ennen aikojen alkua on määrännyt meidän kirkkaudeksemme" (1. Kor. 2:7) ja joka on tuotu ilmi pelastussuunnitelman kautta. Pietari sanoo tätä totuutta profeettojen ennakoimaksi ja että enkelitkin haluavat sitä tutkia (1. Piet. 1:10-12). Se suunniteltiin jo "ennen maailman perustamista" (1. Piet. 1:20) ja "on ikiajoista saakka ollut kätkeytynä" (Room. 16:25). Kristuksen elämän, kuoleman ja ylösnousemuksen kautta tämä salaisuus on kuitenkin tuotu julki (2. Kor. 3:14).

Kuinka seuraavat viittaukset Jumalan salaisuuteen valaisevat pelastussuunnitelman eri puolia?

Ef. 1:7-10

Ef. 3:3-6

Lopulta kaikki taivaassa ja maan päällä oleva yhdistyy täydelliseksi ykseydeksi Kristuksessa. Tämä oli Kristuksen rukouksen painopiste Joh. 17. Kuinka tämä tarkalleen tapahtuu, oli salaisuus, joka on nyt paljastettu evankeliumin kautta.

Miksi Jumala rakastaisi meitä niin paljon, että hän antoi Jeesuksen, taivaan korvaamattoman aarteen, pelastukseksi me, tulee olemaan tutkimuksemme kohde läpi ikuisuusi. Me tiedämme kuitenkin tämän: Kristus "on kuollut kaikkien puolesta, jotta ne, jotka elävät, eivät enää eläisi itselleen vaan hänelle, joka on kuollut ja noussut kuolleista heidän tähensä" (2. Kor. 5:15). Tämän seurauksena kaikki Kristukseen uskovat, sekä juutalaiset että pakanat, ovat yhtä lailla osallisia evankeliumin kautta annetuista Jumalan lupauksista ja on tuotu yhteen yhdeksi ruumiiksi, seurakunnaksi.

"Kristus teidän keskellänne" (Kol. 1:27) viittaa Kristuksen asumiseen sydämessä uskon kautta (Ef. 3:17; vrt. Gal. 2:20). Tämä hengellinen yhteys Kristukseen antaa uskoville jo nyt mahdollisuuden istua yhdessä taivaallisissa paikoissa (Ef. 2:6) ja maistaa "tulevan maailman voimia" (Hepr. 6:5). Ollessaan läsnä elämässämme, Kristus on jo alkanut tuoda meitä yhteen taivaan kanssa. Evankeliumi on se, joka vaikeuttaa uskovien sydämissä, ja joka tekee "teidät kelpoiksi saamaan pyhille kuuluvan perintöosan valon valtakunnasta" (Kol. 1:12).

EVANKELIUMIN VOIMA

Lue Kol. 1:28-29, VKR. Mitä Paavali painottaa tässä? Miksi sana "jokainen" toistetaan kolme kertaa?

Paavalin saarnaamisen keskipiste oli Kristus ja hän ristiinnaulittuna (1. Kor. 1:23). Ef. 5:27 mukaan Kristuksen uhrin tarkoitus on se, että hän voi "asettaa sen [seurakunnan] eteensä kirkkaana, pyhänä ja moitteettomana, vailla tahraa, ryppyä tai virhettä". Siten Paavalin tavoite saarnatessaan evankeliumia on opastaa jokainen ihminen täysi-ikäisyyteen Kristuksen tuntemisessa (Kol. 1:28). Hän tekee tämän opettamalla ja varoittamalla – opettamalla kristillisen opin ja käytännön eri kohtia (2. Tess. 2:15; 1. Tim. 4:11; 1. Tim. 5:7; Tit. 1:9) sekä varoittamalla evankeliumin hylkäämisen seurauksista ja väärin opettajien vaaroista (Ap. t. 20:29-31; Room. 16:17).

Näin kasvamme täysi-ikäisiksi kristityiksi, hyväksymällä Raamatun opetukset ja ottamalla Raamatun varoitukset huomioon. Kypsyys on tärkeä käsite. Vastasyntyneen lapsen vanhemmat juhliivat jokaista merkkipaalua – ensimmäisiä sanoja, kävelemisen oppimista ja lukemisen oppimista. Millainen vanhempi ei olisi huolissaan, jos hänen lapsensa ei useiden vuosien jälkeen vieläkään osaisi kävellä tai puhua? Kasvu ja kehitys on normaalia ja odotettua. Sama pätee kristilliseen elämään.

Kreikankielinen sana, joka on käännetty sanalla "täysi-ikäinen" (*teleios*), tarkoittaa täydellistä ja virheetöntä. Kristityn kasvuprosessin kautta tulemme erittäin tietoisiksi Jumalan lain syvyydestä ja siitä, että sen vaatimukset ovat "ylen avarat" (Ps. 119:96, VKR). Ymmärrämme, että se paljastaa jopa "sisimmät aikeemme ja ajatuksemme" (Hepr. 4:12).

Meidän on kuitenkin oltava varovaisia. Neuvomisesta käytetty sana (*nūtheteō*) tarkoittaa vaarasta varoittamista (Kol. 1:28). Se, mikä näyttää oikealta, voikin olla "kuoleman tie" (Sananl. 14:12). Pyhän Hengen ohjaama Jumalan sanan tuntemus kehittää kykyä erotella hengellisiä asioita. Väärät opetukset sisältävät yleensä jonkin verran totuutta, mutta ne joko lisäävät tai vähentävät jotain siitä, mitä Raamattu sanoo (ks. Jes. 8:20, VKR). Jälkimmäinen tapa menestyy usein. Jos ei ihan suoraan epäillä sitä, mitä Jumala sanoo, niin ainakin kyseenalaistetaan, onko jokin todella mahdollista tai sovellettavissa nykypäivään. Meidän on oltava viisaita kuin käärmeet, mutta viattomia kuin kyyhkyset, kun on kyse opillisen totuuden erottamisesta väärästä.

Miten ymmärrät, mitä tarkoittaa olla "täydellisenä Kristuksessa" (Kol. 1:28, VKR)?

KERTAUS

Lisäaineistoa: "Meissä ei ole vanhurskautta, jonka avulla voisimme täyttää Jumalan lain vaatimukset. Kristus on kuitenkin antanut meille mahdollisuuden pelastua. – Jos annat itsesi hänelle ja otat hänet vastaan Vapahtajanasi, niin olipa elämäsi ollut miten syntistä tahansa, sinut katsotaan hänen tähtensä Jumalan edessä vanhurskaaksi. Kristuksen luonne on luonteesi tilalla, ja sinut hyväksytään aivan kuin et olisi koskaan syntiä tehnyt.

Eikä tässä vielä kaikki, sillä Kristus muuttaa sinut. Uskon kautta hän elää sydämessäsi. Ylläpidä tätä yhteyttä häneen uskoen ja luovuttaen tahtosi hänelle. Niin kauan kuin näin teet, hän vaikuttaa sinussa tahtomisen ja tekemisen. –

Meissä ei siis itsessämme ole mitään, mistä voisimme ylpeillä. Meidän ainoa toivomme on Kristuksen vanhurskaudessa ja siinä työssä, mitä Pyhä Henki meissä ja meidän kauttamme saa aikaan." (TKL [2010] 61–62.)

"Minulle annettu valo on erittäin selkeä. Monet poistuvat keskuudestamme kuuntelemalla eksyttäviä henkiä ja pahojen henkien opetuksia. Herra haluaa, että jokaisella, joka väittää uskovansa totuuteen, on älyllinen ymmärrys totuudesta." (Ev 363.)

Keskustelunaiheita:

1. Lue uudelleen muistojae: "Kristukseen, joka oli puhdas synnistä, Jumala siirsi kaikki meidän syntimme, jotta me hänessä saisimme Jumalan vanhurskauden." (2. Kor. 5:21.) Mitä tämä tarkoittaa? Mitä tarkoittaa, että Kristus tuli synniksi meidän tähtemme? Miten tämä auttaa meitä ymmärtämään ristillä tapahtuneen sijaiskuoleman? Mitä tarkoittaa, että me tulisimme hänessä "Jumalan vanhurskaudeksi"?

2. Pohdi tarkemmin kysymystä "kerran pelastettu, aina pelastettu", johon monet kristityt uskovat. Miksi uskomme, että tämä on väärä oppi? Mitä ilmeisiä vaaroja se aiheuttaa sille, joka uskoo siihen? Kuinka voimme, vaikka hylkäämme tämän opin, silti olla varmoja pelastuksestamme?

3. Kuinka luja on uskosi perustus (Kol. 1:23)? Kuinka hyvin tiedät, mihin uskot ja miksi uskot niin? Mitä voit tehdä, jotta tietäisit paremmin, mihin uskot? Miksi on niin tärkeää, että uskosi "perustus" on "luja"?